

Mál nr. 222/2020**M og
V v/vatnstjónstryggingar fasteignatryggingar.****Ágreiningur um tjóns af völdum vatns 11. maí 2020.****Gögn.**

Málskot mótttekið 23. júní 2020 ásamt fylgigögnum.

Tölvupóstur V, dags. 7. júlí 2020 ásamt fylgigögnum.

Tölvupóstur M, dags. 14. júlí 2020.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að tjón hafi orðið á þriggja ára gömlu parketi í húseign M vegna vatns í maí 2020.

M telur að tjón hafi orðið á um 92 fm svæði húseignarinnar þar sem parketið sé flæðandi og mat á tjóninu verði að miða við það, auk þess sem sambærilegt parket sé hætt í framleiðslu og þannig sé ekki tækt að bæta sem nemur hluta af því svæði. M vísa til ljósmyndar af inngangi inn í herbergi í húseigninni því til stuðnings að um sama rými sé að ræða alls staðar á umræddum 92 fm fleti. Einnig vísa M til þess í viðbótarröksemdum með tölvupósti 14. júlí sl. að raki sé kominn inn í eitt af þremur herbergjum.

V segir í bréfi sínu að félagið hafi viðurkennt bótaskyldu og greidd bætur í samræmi við tjónamatsgerð félagsins. Þar hafi verið miðað við skipt væri um gólfefni á 43 fm fleti þar sem einungis sé sýnt fram á að tjón hafi orðið á þeim fleti. Einnig vísar V til 31. gr. vátryggingarskilmála sem gilda um fasteignatryggingu M þar sem kemur fram sú sérstaka uppgjörsgregla að „Komi til tjóns á gólfefnum eru aðeins greiddar bætur fyrir gólfefni í því rými sem tjón verður.“ Ekki hafi verið sýnt fram á að tjón hafi orðið á öðru rými en þeim 43 fm sem V hafi þá þegar greitt bætur fyrir og því eigi ekki að koma til frekari bótagreiðslna.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 35. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga á vátryggður rétt á fullum bótum fyrir fjártjón sitt ef ekki er um annað samið í vátryggingarsamningi. Í 1. gr. vátryggingarskilmála fasteignatryggingar V segir að vátryggingin greiði bætur vegna tjóns sem leiðir af skemmdum á vátryggðri húseign skv. tilteknum skilyrðum. Ekki er ágreiningur um að þau skilyrði séu uppfyllt í málinu, enda hefur V fallist á bótaskyldu skv. 1. gr. Í 3. gr. vátryggingarskilmála kemur fram hvernig bætur eru ákvarðaðar en þar kemur fram að þær miðist við sannanlegar vatnsskemmdir á hinni vátryggðu húseign og skuli miða að því að húseignin verði ekki lakara ástandi en fyrir tjónið. Í 31. gr. sömu skilmála kemur síðan fram sérstök regla varðandi tjón á gólfefnum þar sem sérstaklega er tekið fram að aðeins séu greiddar bætur fyrir gólfefni í því rými sem tjón verður.

Við mat á því hvort greiddar hafi verið bætur í samræmi við ofangreind ákvæði sem gilda um vátryggingarsamning milli M og V verður að líta til þeirra sönnunargagna sem liggja fyrir í málinu. M hafa ekki lagt fram sérstök sönnunargögn sem sýna fram á að tjón hafi orðið á gólfefnum í húseign þeirra umfram þá 43 fm sem lagðir eru til grundvallar í matsgerð V. Ekki verður heldur ráðið af fátæklegum gögnum málsins að frekara tjón hafi orðið. Þó gólfefni sem lagt verður á það rými verði ekki fyllilega af sömu gerð og á öðrum parketlögðum flötum húseignar hennar, og þó einhver sjónarmunur kunni að verða milli þeirra gólfflata sem aðskildir eru með herbergishurðum, verður, af þeirri einu ljósmynd sem lögð hefur verið fyrir nefndina, ekki talið sýnt fram á að ástand eignarinnar verði af þeim sökum lakara en það var fyrir tjónið eða að heildarútlit raskist þannig að sjálfstæður bótaréttur stofnist þess vegna. M eiga því ekki rétt, miðað við framlögð gögn, á frekari bótum úr vatnstjónstryggingu fasteignatryggingarinnar.

Niðurstaða.

M eiga ekki rétt á bótum úr vatnstjónstryggingu fasteignatryggingar hjá V.

Reykjavík, 1. september 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.